

Før jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem,
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Etter jordpåkastelsen

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk til alle som er med oss.

Forrettende prest – Knut Kaldestad
Orgel – Øystein Steinsland
Solosang – Arne Pareli

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

Teatergt. 20, 5010 Bergen | Tlf: 55 21 44 50
www.bergenogomegn.no

Elisa Veronica

Børmo

Født: 6. august 1974
Død: 21. august 2020

Blomvåg kyrkje
Fredag 28. august 2020

Solosang – Candle in the Wind

Åpningssalme

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå,
å leva, det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd,
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav,
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.

Solosang – Seasons in the Sun

Før talen

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
Lat varmen frå ein som er glad i deg
tenne stjerner i mørkaste natt.
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord!
Lat varmen frå ein som er glad i deg
tenne stjerner i mørkaste natt.
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

*Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting, men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt og makta og æra i all æve.
Amen.*

Etter talen

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Solosang – Har du fyr